

[Gudiksen.]

stedet: „børne- og forsørgertillæg samt brændselshjælp“.

Byrdefordelingen er den samme, to trediedele for statens og en trediedel for kommunernes og udligningsfondens vedkommende; det sidste fordeles med syv tiendedele på kommunerne og tre tiendedele på udligningsfondens.

Loven skal træde i kraft den 15. november 1952, og jeg kan på mit partis vegne anbefale forslaget til gennemførelse her i tinget.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg takker samtlige ærede ordførere for deres venlige indstilling overfor forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Da den højtærede handelsminister ikke er tilstede, udsætter jeg mødet i 5 minutter. Det genoptages kl. 13⁴⁵.

Mødet udsat kl. 13⁴⁰.

Mødet genoptaget kl. 13⁴⁵.

Formanden: Den sidste sag på dagsordenen kan ikke uden tingets samtykke behandles i dag; men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om prisaftaler m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 15).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg skal herved tillade mig for det høje landsting at forelægge forslag til lov om prisaftaler m. v., således som dette lovforslag er vedtaget i det andet høje ting.

Prisloven blev senest ved lov af 30. maj i år forlænget indtil den 15. november.

Den midlertidige prislovgivning blev gennemført ved krigens begyndelse for under den da opståede vareknaphed og de ekstraordinære økonomiske forhold at hindre misbrug og sikre samfundet en så rolig prisudvikling som muligt. De midlertidige prisbestemmelser og den administration, der har været udøvet på grundlag heraf, har skiftet med udviklingen i vareforsyningerne og de økonomiske forhold, og da prisloven blev revideret i 1948, ændrede man lovens formålsbestemmelse således, at det blev præciseret, at man ved prislovens administration skulle tilstræbe så normale prisberegninger og prisdannelser som muligt for således at fremme en afvikling af de ekstraordinære prisforanstaltninger og en tilbagevenden til normale forhold.

Den internationale prisstigningsbølge, som satte ind med devalueringen i september 1949, øvede imidlertid en sådan indflydelse på de økonomiske forhold her i landet, at den afvikling af prisloven, som man allerede i 1948 tilsigtede, ikke kunne få det omfang, man havde håbet. Prisstigningerne på verdensmarkedet forstærkedes kraftigt ved Koreakrigens udbrud i sommeren 1950 og fortsatte indtil begyndelsen af det følgende år. Derefter satte prisfaldet ind, og i løbet af 1951 faldt priserne verden over ret stærkt. I den forløbne del af 1952 har prisudviklingen på de internationale råvaremarkeder taget under eet været forholdsvis rolig og stabil, som helhed med faldende tendens. Denne relative stabilitet dækker dog over en ret uensartet udvikling på de forskellige råvaremarkeder, idet prisudsvingene på de enkelte varer selvsagt er afhængige af de specielle efterspørgselsforhold på den ene side og udviklingen i produktionen på den anden side.

Imidlertid synes der at være grund til at antage, at nye stærke prisbevægelser ikke vil sætte ind, såfremt der ikke sker afgørende ændringer i den storpolitiske situation.

I løbet af det sidste år har der således fundet en afgørende vending sted i den internationale pris- og forsyningssituation. Medens denne indtil begyndelsen af sidste år var præget af inflation og varemangel på en lang række områder, er priserne nu stabiliseret på et væsentligt lavere niveau, og dette er igen udtryk for, at knapheden